

I Miss You, Best Friend

Chương 56 : Chương 56: Ngoại truyện 4: Cuộc sống của gia đình tôi

Sau cái đám cưới tung bừng kia, vào buổi tối đêm tân hôn. Tôi bận rộn dọn đồ chôn xuống dưới đất, dự định là làm đệm cho hấn xuống nằm sàn.

Thế mà hấn lại bình thản tựa người vào tường, yên lặng nhìn tôi làm nốt phần việc, xong hấn mới lười lười cười chêu chọc mọi hôm ra, nói với tôi

- ' em định nằm đất???? Ô vậy tội cho em rồi '

????? Cái gì chứ, tôi dọn chôn cho hấn nằm cơ mà, hừ đô nhận vợ

- ' xin lỗi không phải em mà là anh phải nằm ở đó mới đúng '

- ' sao anh phải nằm ở đấy '

- ' thì....tại em vẫn chưa thích ứng được sự thật này, nên trong thời gian đó chỗ của anh là đấy ' Tôi chỉ tay về hướng chiếc chôn trải ngăn nắp dưới sàn, nghiêm giọng tự quyết

Còn hấn lại thản giọng hỏi

- ' em sợ cái gì???'

- ' thì sợ anh trong lúc em ngủ lại giở trò làm loạn chứ còn gì nữa '

Hấn chẳng thèm để ý đến lời nói của tôi, vẫn đi thẳng về phía chiếc giường to đùng, lãnh thổ riêng của chúng tôi, kể tiếp dùng tay gối đầu bình thản nằm xuống nhắm mắt ngủ

Tôi run giọng nói

- ' anh dám.....!'

Mắt hấn vẫn không mở, nhưng giọng vẫn bá đạo như thường

-' sao lại không dám???? Em sợ gì chứ, suốt ngày làm việc vô bổ, làm ơn động não chút đi, dù anh nằm dưới đất đi nữa, nếu muốn làm loạn không thể bước lên giường được ư???? Ha ha ha ảo tưởng viễn cảnh tiểu thuyết quá rồi vợ à:)))) đời không như vậy '

-'.....'

Một năm sau đó, tôi có thai..... trong thời gian vài tháng đầu hẳn không cho tôi ra đường làm loạn. Suốt ngày bị ép ở trong cái lầu đài rộng lớn này

Aaaaaa điên mất thôi

Vào một ngày đẹp trời, đầu óc tôi lại tỉnh lên một tiếng, ahahaha thông minh quá. Tôi nhất định sẽ trốn được mấy tên vệ sĩ trước nhà kia, lẳng lẳng đi về phía cửa sổ nhà bếp, nở nụ cười mãn nguyện định chèo ra....., T.T lúc sắp thoát nạn thì tôi lại bắt gặp một soái cầu ca đang ngơ ngác nhìn tôi, nó lấy đà, quất tôi một tràng đại hải, ánh mặt còn mang hàm ý dọa nạt, đại loại như *cứ thử nhảy xuống đây đi rồi biết tiêm chủng là thế nào * ôi điên lên mất

-' suyt....suyt ':((((nó vẫn không im, tôi lục tú vút thịt trong tú cho nó....., vậy mà nó vẫn không im

Hại tôi bị mấy tên vệ sĩ phát hiện, chẳng biết họ gọi báo cáo gì, mà kế tiếp lại có điện thoại của hẳn gọi đến, tôi còn chưa kịp trả lời, hẳn đã nhanh chóng nói trước

-' muốn trốn ư???? Em đợi khi nào tích tụ chất xám sao cho hơn anh đi, kẻ thù của em phía trước để em trốn thoát được, đồ ngốc ':(((chỉ tại tôi bị mấy chú chó ám ảnh. Biết sao được tại hẳn hiểu tôi quá mà thôi, ông trời ơi có kiếp sau thì đừng cho hẳn làm bạn thân của con, con sợ gặp người hiểu mình còn hơn cả bản thân....

5 năm sau, tôi có một thằng con kháu khỉnh gần 5 tuổi. Cậu nhóc tên Lâm Hạo Thiên, tính tình năng động, mang đầy đủ vẻ đẹp của hẳn, lại còn được thừa hưởng đôi mắt xám của ông hẳn nữa chứ T.T không biết sau này còn sát gái thế nào nữa đây.

Cậu bé nhìn hấn đang thản nhiên chân nọ vắt chân kia chăm chú đọc báo

Hạo Thiên bước đến trước hấn phụng phịu khuôn mặt, khẩu khỉnh lại càng thêm phân đáng yêu, chất giọng hờn dỗi cất lên

- ' bố lúc nào cũng bận rộn, không chịu đưa con đi chơi '

Hấn lướt ánh mắt qua cậu bé, không chút ngủi lòng, nói

- ' tại bố không thích nhàn dỗi như con '

Hạo Thiên nghe hấn nói vậy cũng không chịu thua, nhanh tay cướp lấy tờ báo của Minh, cười tinh nghịch nói uy hiếp

- ' bố không đi chơi cùng con, vậy con sẽ không đưa lại cho bố '

Thấy hấn đứng dậy tưởng rằng mục đích đã đạt được....., ai ngờ hấn hướng về phía kệ sách, với bừa một tờ báo nào đó, lại quay trở về chỗ ban đầu, bình tĩnh uống trà đọc báo

Chỉ tội cho Hạo Thiên, mặt mũi dễ thương vậy chỉ tại chọn nhầm người để làm nũng mà thôi.

Không biết từ bao giờ Minh lại trở thành thân tượng của cậu nhóc, biết vậy tôi nhẹ nhàng khuyên nhủ nó

- ' bố con học rất giỏi, nếu con mà cũng học giỏi thì chắc chắn sẽ giống như bố của con '

Tôi dụ vậy nó cũng tin là thật, quyết tâm học thật giỏi, lần đầu tiên kiểm được điểm mười đầu tiên, nó đến trước mặt khoe hấn đầu tiên, ấy vậy hấn lại nói

- ' con chăm chỉ học ngày học đêm chỉ để kiểm được con mười này ư???? Thật dối hơi '

- ' không phải bố cũng chăm học mới giỏi như vậy ạ?????'

- 'ai nói với con như vậy '

- ' dạ, mẹ '

- ' mẹ con chỉ giỏi nói khoác lác, con cũng tin, bố chưa từng chăm học, chỉ tại trong lớp nhàm chán nhìn lên bảng để bận rộn chút thôi, chứ bố không hề học ngày đêm như vậy '

Cậu nhóc chăm chú nghe hấn nói, mà nhăn mặt suy nghĩ một chút, tiếp đó ngậy ngô hỏi Minh

- ' tại sao bố giỏi được như vậy, chỉ con đi mà '

Hấn cười nhếch khoé môi, nói

- ' không nói '

Thiên hạo xị mặt, tiếp đó nói

- ' bố là người kiệt sĩ '

Hấn không thanh minh, chỉ bình thản thừa nhận

- ' ừ, ông nội con tên Kiệt, ta mà có tính kiệt sĩ cũng là điều thường tình, cha truyền con nối thôi mà '

Tôi vừa bung chiếc khay có 3 cốc sinh tố ra, nghe hấn nói chỉ đành thờ dãi lên tiếng

- ' nói như anh, vậy con mình sau này sẽ thừa hưởng cái tính anh mình à????'

- ' cũng có thể, chỉ cần nó không theo cả anh và em, nếu không chắc chắc sẽ là tinh tinh '

- '.....' Tôi cạn lời, không cho hấn dạy dỗ con cái, chắc hấn là quyết định sáng suốt nhất đời tôi.

Có lần tôi vô tình nhìn thấy hấn nhàn rỗi ngồi khâu chiếc váy của tôi.

Khi ấy tôi có hỏi

- ' tại sao anh lại ngồi thêu vá như vậy, đây đâu phải chuyện một người đàn ông chân chính nên làm '

- ' ai nói với em như vậy =]]]]'

- ' thì Hoàng Nhật Cựu ta nói với em như thế đấy '

- ' , cậu ta lừa em thôi, hôm trước anh còn thấy cậu ta thêu khăn hoa cho Mộc Thư nữa cơ mà, vậy mới là điều đàn ông nên làm ư '

Hừm hấn nói thật có lý.....

Vài hôm sau đó là ngày mừng tám tháng ba, ngày mà rành riêng cho phụ nữ chúng tôi, hôm đó Mộc Thư còn khoe Hoàng Nhật đã cất công nấu một bữa thịnh soạn cho nàng ta.

Tôi nói điều đó với Minh, sau đó gặng hỏi

- ' thế hôm nay anh định làm điều gì bất ngờ không?????'

Hấn tay cầm cái điều khiển màu đen, ngẫm nghĩ một chút, tiếp đó hỏi

- ' em muốn điều đặc biệt trong ngày hôm nay?????'

- ' đương nhiên rồi ' haha vậy là hấn cũng đã chuẩn bị cho tôi sự bất ngờ ư =]]]*

Hấn nói tiếp

- ' vậy hôm nay em tự mình đích thân vào bếp chuẩn bị bữa tối đi '

- ' hôm nay là ngày đặc biệt, tại sao em phải vào bếp làm đồ ăn cơ chứ?????'

- ' đó là điều đặc biệt nhất em làm trong năm đấy '

Hừm hình như đúng thế thật, cả năm trời toàn phiên hấn cất công vào

bếp không hà,

Tối nay đặc biệt, nghe theo hấn vào bếp chuẩn bị thịnh soạn một bữa, ai dè khi tôi dọn đồ ăn ra hết bàn thì hấn lại lôi máy ảnh ra chụp vài cái, xong chốt cho một câu khiến tôi gân như ngã quy

- ' ok xong rồi, chúng ta đi nhà hàng ăn thôi '

- ' cái gì ' Tôi ngạc nhiên nói

Còn con trai tôi ngây thơ hỏi

- ' tại sao chúng ta lại không ăn cơm mẹ nấu hả bố???? Cô giáo con nói không được bỏ phí đồ ăn như vậy '

Hấn chỉ thản nhiên trả lời

- ' thế cô con có dạy không được ăn linh tinh không hả, con trai à tiết kiệm đồ ăn đương nhiên tốt, nhưng mà ăn xong tiền thuốc của nhà mình còn tốn thất nhiều hơn vài lần, vậy nên đi ăn hàng là lựa chọn đúng đắn nhất trong lúc này '

- ' anh.....! '

Thiên la (trời ơi) cuộc sống hôn nhân của tôi là như vậy đấy...T.T

The end

LINK Truyện:

I Miss You, Best Friend <http://truyenhayhoan.com/doc-truyen/i-miss-you-best-friend-3465053.html>

LINK Chương này:

Chương 56: Ngoại truyện 4: Cuộc sống của gia đình tôi
<http://truyenhayhoan.com/doc-truyen/i-miss-you-best-friend-3465053/chuong-56.html>